

Kinder Torah

Parashas Noach

The Price of a Lie

“Mrs. Mazkira, can you please send the next candidate in?”

The secretary turns to the man waiting patiently in the office.

“You may go in now, sir.”

The man enters the office. The president of the company sits behind a large oak desk.

“Please sit down and tell me about yourself and your qualifications for the job.”

The candidate begins to talk about himself. He speaks about his education and his experience. The he shows the president some examples of his work. The president is impressed.

“Your chances for this job appear very good. You have a solid background. You have experience. You realize, of course, that you will have to work very hard for the company.”

“It will be my pleasure.”

“There is one final question that I must ask you. Our company has a policy not to hire anyone who has worked for our main competitor, Rodef Kessef. Have you ever worked for that company?”

The applicant's heart sinks. He is in a quandary. He had worked for Rodef Kessef for a very short period of time. The company was far too competitive for him, so he left after a few weeks. What should he do? If he lies, he will get the job. However, the Torah says, “Distance yourself from a lie.” (Shemos 23:7). He will not commit an aveyra (sin) for all of the money in the world. The choice is clear.

“Yes, Mr. President. I worked for Rodef Kessef for three weeks. We did not get along, so I left.”

“I see. We will not be able to hire you. I am sure that with your qualifications, you will find a good job. Good bye, and have a good day.”

The applicant leaves the company and heads home. He is a bit shaken by the experience. He arrives home, knocks on the front door, and walks into the house.

“Shalom, Abba! It's so good to see you! How was your day?”

“Challenging. I had a big test at the job

interview. I was in a situation where I would have to lie to get the job. Baruch Hashem, I told the truth.”

“Abba, we learned about that on our parashat ha'shavuah class. Lying only leads to losing money.”

“Really, Chaim? Please tell me about it.”

“The Torah writes that Hashem instructed Noach to bring some of all the world's living beings into the ark (Bereshis 6:19). Rashi comments that this included even spiritual beings. The Daas Zekanim M'Baalei Hatosfos adds that the spirit of shekker (lie) wanted to enter the ark. Noach said that everyone who entered the ark had a mate. Shekker must also find a mate. Shekker searched and found pichsa – the spirit appointed to take away people's money. ‘Marry me,’ he said. ‘What will you give me if I marry you?’ she asked. ‘All of my earnings,’ was his

answer. And so, they married and entered the ark.”

“Amazing! Shekker (lying) married pichsa (losing money). That means that any profit made from a lie, must be turned over to the spirit that takes away your money. Therefore, you will never keep any money that you gain from shekker. Pichsa will surely take it away. I never would have profited from that job by lying. I would be left with no money, and a big bad aveyra of shekker.”

“That would have been an expensive lie, Abba.”

“How true, Chaim. You should always speak only words of truth.”

Kinderlach . . .

We are sometimes tempted to lie. It seems like we will gain something by bending or twisting the truth. Perhaps we will receive some money as a result of our lie. However, that money is destined to leave us. It may be stolen, or lost. We may run into a big repair bill or medical bill, chas v'shalom (Heaven forbid). We may have a big traffic fine or a court case. Pichsa has many ways of making us lose the money from shekker, all of which are unpleasant. Save yourself the aveyra of lying, and the aggravation of losing the money. Kinderlach, keep your neshama (soul) and money intact. Always tell the truth.

Remember

“Hashem remembered Noach and all the animals and all the cattle that were with him in the ark” (Bereshis 8:1).

“Remember ... remember ... I remember that verse from somewhere. Where?”

“It is from Rosh Hashanah, Avi.”

“You have a good memory, Chaim. When did we mention Noach on Rosh Hashanah?”

“We remembered him in the ‘Zichronos’ (remembrances) section of the Mussaf prayer. We said this very posuk, ‘Hashem remembered Noach...’”

“Right. Now I remember. We were speaking about how Hashem recollects all of our deeds of the past year, weighs them, and judges them on Rosh Hashanah. I remember how nervous I was at that time, Chaim.”

“Why, Avi?”

“I began to recall some of the things that I did. They were not so good. I was very fearful of the judgment that I would receive.”

“That is very good, Avi. That is a great way to motivate yourself to improve.”

“You're not kidding, Chaim. I was very motivated on those two days. I wish that I had kept up the momentum.”

“Here is your chance to renew your enthusiasm, Avi. Hashem sent you and all of us, a nice gift this Shabbos. He put a verse in the weekly parasha that reminds us of Rosh Hashanah. Now is the time to remember that the Yom HaDin (Day of Judgment) is coming. Now is the time to stop the aveyros before they start. Now is the time to keep our slates clean. Just imagine how much better we will feel next Rosh Hashanah, if we begin preparing now.”

“You are so right, Chaim. We should always keep the memory of zichronos in the forefront of our mind. If we always remember zichronos, and keep our record clean, then there will be no aveyros for Hashem to recall.”

“That is a fantastic thought to remember.”

Kinderlach . . .

Do you remember the Zichronos prayer from the Rosh Hashanah Mussaf? Hashem remembers everything. Do you remember how you felt about some of the aveyros that you did, wishing that Hashem would not remember them so well? That was only a little over a month ago. Hashem gave you a nice gift this week. A reminder of the zichronos. Here we are at the beginning of a new year. Let us write good things into our books for Him to remember. Let us always remember the zichronos. Let us always keep our book clean. Let us give Him only good things to remember.

ההגדה לבנר

פרשת נח

כסף. 'הינשאי לי', ביקש שקר. 'רק אם תיתן לי כל מה שיש לך ענתה לו. וכך הם נישאו ונכנסו לתיבה."

"מדהים! שקר מתחתן עם פחתא. זאת אומרת שכל רווח שמרוויחים משקר, עובר לבסוף לשדה זו שלוקחת כסף. ולפיכך, לעולם לא נוכל לשמור אצלנו כסף שהתקבל כתוצאה משקר, שכן פחתא תבוא ותיקח אותו. לא הייתי מרוויח מהמשרה אם הייתי משקר כדי לקבלה. הייתי נשאר בלי כסף, ועם עבירה גדולה של שקר."

"זה היה יכול להיות שקר יקר מאוד, אבא."
"נכון מאוד, חיים. יהי רצון שתדבר רק דברי אמת."

ילדים יקרים...

לפעמים אנו עומדים בפני פיתוי לשקר. נראה לנו שנוכל להרוויח משהו מעיוות האמת. אולי נזכה בכסף כתוצאה מהשקר. אך כסף זה לא יישאר אצלנו – נגזר עליו להילקח מאיתנו. ייתכן שהוא ייגנב, או ייאבד. או שיהיו לנו הוצאות עבור תיקונים או עבור ביקור אצל רופא, חס ושלום. ייתכן שיהיה עלינו לשלם קנס על עבירת תנועה, או שיתבעו אותנו לדין על משהו. לפיתחא יש דרכים רבות לגרום לנו לאבד את הכסף שהרווחנו באמצעות שקר, ואף אחת מהן לא נעימה. הינצלו גם מעבירה של שקר וגם מעוגמת הנפש הכרוכה באבדן כספים. שימרו על נשמתכם ועל כספכם. דברו תמיד אמת.

לזכור

"ויזכור אלוקים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר איתו בתיבה" (בראשית ח', א')
"ויזכור... ויזכור... אני זוכר את הפסוק הזה מאיזה שהוא מקום. מהיכן?"

"מתפילות ראש השנה, אברימי."
"יש לך זכרון טוב, חיים. מתי הזכרנו את נח בראש השנה?"
"הזכרנו אותו בזכרונות' שבתפילת מוסף. ואמרנו בדיוק פסוק זה: 'ויזכור אלוקים את נח...'"

"נכון. כעת אני מזכר. דיברנו על כיצד ה' זוכר את כל מעשינו מהשנה שעברה, שוקל אותם ודן אותם בראש השנה. אני זוכר כמה הייתי מתון באותו זמן, חיים."
"מדוע, אברימי?"

"התחלתי להיזכר בכמה מהמעשים שעשיתי. והם לא היו טובים. פחדתי מאוד מהדין שאקבל."
"זה טוב מאוד, אברימי. זו דרך נהדרת להניע את עצמך לשפר את מעשיך."

"אתה צודק מאוד, חיים. באמת הייתי מאוד נלהב לקיים מצוות ולהימנע מעבירות ביומיים האלה. הלואי ויכולתי להמשיך כך גם אחר כך."

"הנה יש לך הזדמנות לחדש את התלהבותך, אברימי. ה' שלח לך ולכולנו, מתנה יפה בשבת זו. הוא כתב בפרשה פסוק המזכיר לנו את ראש השנה. כעת הזמן לזכור שיום הדין מתקרב. כעת הזמן להפסיק עם העבירות עוד לפני שאנו מתחילים לעבור אותן. כעת הזמן לשמור שהגליון יישאר חלק, כך שלא תהיינה שום עבירות שה' יוכל להזכר בהן."
"באמת דברים שטוב לזכור!"

ילדים יקרים...

האם אתם זוכרים את תפילת 'זכרונות' מתפילת מוסף בראש השנה? ה' זוכר הכל. האם אתם זוכרים כיצד חשבתם בנוגע לכמה מן העבירות שעברתם, וכיצד היתה בלבכם התקווה שה' לא יזכור אותן כל כך טוב? היה זה לפני קצת יותר מחודש. ה' נתן לכם מתנה יפה השבוע. הזדמנות להיזכר בזכרונות'. כעת אנו נמצאים בתחילת השנה החדשה. הבה נכתוב דברים טובים בספרנו, שאותם יוכל ה' לזכור. הבה נזכור תמיד את הזכרונות. הבה נשמור על גליון נקי. הבה נספק לה' רק דברים טובים לזכור.

לשקר יש מחיר

"גב' וייס, הכניסי בבקשה את המועמד הבא."
המוכירה פונה לאיש הממתין בסבלנות בחדר ההמתנה.
"אתה יכול להיכנס עכשיו."

האיש נכנס למשרד. מנהל החברה יושב מאחורי שולחן מנהלים גדול.

"שב בבקשה, וספר לי על עצמך ועל כישורי העבודה שלך."

המועמד מתחיל לספר על עצמו – על ההשכלה שלו ועל נסיונו בעבודה. הוא מראה למנהל כמה דוגמאות מעבודותיו. המנהל מתרשם לטובה.

"הסיכויים שלך ליזכות במשרה נראים טובים מאוד. יש לך רקע חזק בתחום וגם נסיון. אתה יודע, כמובן, שיהיה עליך לעבוד קשה מאוד במשרה זו."

"אשמח לעשות זאת."

"יש עוד שאלה אחת שאני חייב לשאול אותך. לחברה שלנו יש מדיניות שלא לקבל לעבודה אף אחד שעבד אצל המתחרה הראשי שלנו, חברת 'רודף האם עבדת אי פעם אצלם?"

לבו של מחפש

העבודה נופל.

הוא אינו יודע

מה לעשות.

הוא עבד

בחברת "רודף

כסף" למשך זמן

קצר מאוד.

החברה היתה

הרבה יותר מדי

תחרותית

בשבילו, ולכן

הוא התפטר לאחר

כמה שבועות. מה עליו

לעשות? אם הוא ישקר,

יזכה במשרה. אך התורה

אומרת "מדבר שקר תרחק" (שמות כ"ג, ז'). הוא אינו יכול לעבור

עבירה כזו, אפילו תמורת כל הכסף שבעולם. החלטתו ברורה.

הוא

הרי

הוא אינו יכול לעבור עבירה כזו, אפילו תמורת כל הכסף שבעולם. החלטתו ברורה.

"כן, אדוני. עבדתי בחברת 'רודף כסף' למשך שלושה שבועות. לא הסתדרתי איתם, ולכן עזבתי."

"אני מבין. לצערי, לא נוכל לקבל אותך לעבודה. אני בטוח שעם כישורים כמו שלך תמצא עבודה טובה במקום אחר. שלום, ושיהיה לך יום טוב."

המועמד יוצא מהמקום והולך לביתו. הוא מעט נרגש אחרי מה שעבר. בהגיעו לביתו, הוא נוקש על הדלת ונכנס הביתה.

"שלום אבא! טוב לראות אותך! איך עבר היום?"

"יום של אתגרים. היה לי נסיון גדול בראיון לעבודה. הייתי במצב שבו הדרך היחידה להתקבל לעבודה היתה לשקר. ברוך ה', דיברתי אמת."

"אבא, למדנו על זה בשיעור פרשת שבוע. שקר מוביל רק להפסד ממוין."

"באמת, חיים? ספר לי על כך."

"התורה אומרת שה' ציווה על נח להכניס זוגות של כל בעלי החיים בעולם לתוך התיבה (בראשית ו', י"ט). רש"י מעיר שהציווי כלל גם שדים. דעת זקנים מבעלי התוספות מוסיף על כך ששד ששמו שקר רצה להיכנס לתיבה. אך נח הרי אמר שכל הכנסים לתיבה חייבים לבוא בזוגות, ועל כן היה השקר חייב למצוא בת זוג. הוא חיפש ומצא את פחתא (מלשון 'פחות'), שדה שלוקחת מאנשים